BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. kovo 25 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Žodinio Bendrijos prekių ženklo „English pink“ paraiška — Ankstesnis žodinis Bendrijos prekių ženklas PINK LADY ir ankstesni vaizdiniai Bendrijos prekių ženklai „Pink Lady“ — Pareiga motyvuoti — Rūpestingumo pareiga — Bendrijos prekių ženklų teismo sprendimas — Galutinio sprendimo nebuvimas“

Byloje T-378/13

Apple and Pear Australia Ltd, įsteigta Viktorijoje (Australija),

Star Fruits Diffusion, įsteigta Caderousse (Prancūzija),

atstovaujamos advokatų T. de Haan ir P. Péters,

ieškovės,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą J. Crespo Carrillo,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis

Carolus C. BVBA, įsteigta Niverkerkene (Belgija),

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2013 m. gegužės 29 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1215/2011-4), susijusio su protesto procedūra tarp *Apple and Pear Australia Ltd* ir *Star Fruits Diffusion*, vienos šalies, ir *Carolus C. BVBA*, kitos šalies,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Prek (pranešėjas), teisėjai I. Labucka ir V. Kreuschitz,

posėdžio sekretorė C. Heeren, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. liepos 23 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. lapkričio 28 d.,

susipažinęs su 2014 m. sausio 13 d. sprendimu neleisti pateikti dubliko,

* Proceso kalba: prancūzų.

įvykus 2014 m. liepos 16 d. posėdžiui, kuriame šalims buvo pateiktas klausimas,

susipažinęs su raštu pateiktais atsakymais, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. liepos 28 ir 31 d.,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2009 m. spalio 13 d. *Carolus C. BVBA* pagal 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1) pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašyta įregistruoti, yra žodinis žymuo „English pink“.

3 Prekės, kurioms buvo prašyta registracijos, priskirtos prie peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 31 klasės ir atitinka tokį aprašymą: „Žemės ūkio, sodo ir miško produktai (neparuošti ir neperdirbti) ir grūdai, nepriskirti prie kitų klasių; gyvi gyvūnai; švieži vaisiai ir daržovės; sėklos; gyvi augalai ir gėlės; pašarai; salyklas“.

4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2010 m. sausio 25 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 2010/014.

5 2010 m. balandžio 20 d. ieškovės *Apple and Pear Australia Ltd* ir *Star Fruits Diffusion* pagal Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnį pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms.

6 Protestas buvo grindžiamas šiais ankstesniais prekių ženklais:

— 2003 m. vasario 27 d. numeriu 2042679 įregistruotu žodiniu Bendrijos prekių ženklu PINK LADY, skirtu 31 klasės prekėms, atitinkančioms tokį aprašymą: „Žemės ūkio, sodo produktai, įskaitant vaisius, sėklas, augalus ir medžius, ypač obuolius ir obelis“,

— 2005 m. gruodžio 15 d. įregistruotu vaizdiniu Bendrijos prekių ženklu Nr. 4186169, kuris skirtas, be kita ko, 31 klasės prekėms, atitinkančioms tokį aprašymą: „Švieži vaisiai; obuoliai; vaismedžiai; obelys“, ir kuris atrodo taip:

— 2008 m. liepos 30 d. įregistruotu vaizdiniu Bendrijos prekių ženklu Nr. 6335591, kuris skirtas 31 klasės prekėms, atitinkančioms tokį aprašymą: „Žemės ūkio, sodo produktai, įskaitant vaisius, sėklas, augalus ir medžius, ypač obuolius ir obelis“, ir kuris atrodo taip:

7 Protestas buvo grindžiamas motyvais, nurodytais Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte ir 5 dalyje.

8 2011 m. gegužės 27 d. sprendimu Protestų skyrius atmetė protestą.

9 2011 m. birželio 7 d. ieškovės, remdamosi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

10 2012 m. birželio 28 d. sprendimu, priimtu ieškovėms pareiškus ieškinį dėl teisių pažeidimo, grindžiamą ankstesniais žodiniu ir vaizdiniais Bendrijos prekių ženklais bei Beniliukso prekių ženklu Nr. 559177, *tribunal de commerce de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas) (Belgija), kaip Bendrijos prekių ženklų teismas, panaikino Beniliukso prekių ženklą ENGLISH PINK ir uždraudė *Carolus C.* naudoti minėtą prekių ženklą Europos Sąjungoje. 2012 m. liepos 4 d. laišku ieškovės perdavė minėtą sprendimą VRDT. 2012 m. rugpjūčio 29 d. raštu jos informavo VRDT apie tai, kad *Carolus C.* sutiko su sprendimu, todėl šis tapo galutinis.

11 2013 m. gegužės 29 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė.

12 Apeliacinė taryba išanalizavo protestą tiek, kiek jis pagrįstas ankstesniu prekių ženklu. Visų pirma dėl prekių palyginimo ji pažymėjo, kad prekės, susijusios su prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, iš esmės yra tapačios. Toliau ji nusprendė, kad minėti prekių ženklai yra nepanašūs vizualiai. Ji pažymėjo, kad žodiniai elementai yra maždaug tokio paties ilgumo ir tokio paties „ryškumo“, kad bendras žodinis elementas „pink“ užima skirtingas pozicijas žymenyse, dėl kurių kilo ginčas, ir kad nė vienas iš dviejų juos sudarančių elementų nėra labiau dominuojantis. Ji paaiškino, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas atitinka tik pusę ankstesnio žodinio prekių ženklo, todėl ieškovės negali remtis 2005 m spalio

6 d. Sprendimu *Medion* (C-120/04, Rink., EU:C:2005:594), ir kad žodinis elementas „pink“ nėra skiriamasis. Be to, ji pažymėjo, kad tie patys argumentai tinka fonetiniam palyginimui ir kad todėl prekių ženklai taip pat nepanašūs fonetiškai. Be to, ji nurodė, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, nepanašūs konceptualiai, nes žodžių junginiai siejami ne su tais pačiais dalykais, t. y. su tam tikro tipo moterimi ankstesnio žodinio prekių ženklo atveju ir su tam tikro tipo spalva prašomo įregistruoti prekių ženklo atveju. Pagaliau dėl visapusio galimybės supainioti vertinimo Apeliacinė taryba priminė, kad nėra vizualių, konceptualių ir fonetinių panašumų, ir padarė išvadą, kad nėra galimybės supainioti.

13 Apeliacinė taryba manė, jog dėl išsamumo naudinga nurodyti, kad nebuvo įrodytas nei ankstesnio žodinio prekių ženklo geras vardas, nei šiek tiek daugiau nei įprastas skiriamasis požymis. Ji pažymėjo, kad Protestų skyrius teisingai trumpai išdėstė gausius ieškovių pateiktus įrodymus ir tinkamai motyvavo savo išvadą, kad visi šie įrodymai nepakankami ir neįtikinami. Tokiomis aplinkybėmis ji nurodė, kad galima atsižvelgti tik į dokumentus, pridėtus prie Protestų skyriui pateikto 2010 m. rugsėjo 7 d. rašytinio dokumento, ir kad dokumentai, pridėti prie 2011 m. rugsėjo 23 d. rašytinio dokumento, buvo pateikti pavėluotai pagal 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), 19 taisyklės 2 dalį, todėl į juos negali būti atsižvelgta. Ji išanalizavo dokumentus, pridėtus prie Protestų skyriui pateikto 2010 m. rugsėjo 7 d. rašytinio dokumento, ir nurodė, kad dėl išsamumo vis dėlto naudinga išanalizuoti ir dokumentus, pridėtus prie 2011 m. rugsėjo 23 d. rašytinio dokumento. Išnagrinėjusi minėtus dokumentus ji nusprendė, kad įrodymai, susiję su ryškiu skiriamuoju požymiu, aiškiai nepatvirtina, jog žodžių junginys „pink lady“ iš tikrųjų nesiasocijuoja su obuolių veisle ir, konkrečiai kalbant, kuo remiantis prekyba „pink lady“ obuoliais galėtų būti siejama su ieškovėmis, o ne su bet kuriuo konkrečios rūšies obuolių augintoju.

Šalių reikalavimai

14 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

— pirmiausia, pakeisti ginčijamą sprendimą taip, kad jų pateikta apeliacija būtų pripažinta pagrįsta ir todėl jų protestas būtų patenkintas,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

15 VRDT Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį dėl panaikinimo,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

16 Pirmiausiai reikia priminti, kad pagrindiniais reikalavimais pakeisti sprendimą ieškovės Bendrojo Teismo iš esmės prašo priimti sprendimą, kad, kaip jos teigia, VRDT turėjo priimti sprendimą, kuriuo konstatuojama, kad įvykdytos protesto padavimo sąlygos. Kompetencija keisti sprendimus iš principo turi būti įgyvendinama tik tais atvejais, kai, patikrinęs Apeliacinės tarybos atliktą vertinimą, Bendrasis Teismas, remdamasis nustatytomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, gali nustatyti, kokį sprendimą turėjo priimti Apeliacinė taryba (2011 m. liepos 5 d. Sprendimo *Edwin / VRDT*, C-263/09 P, Rink., EU:C:2011:452, 72 punktas).

17 Bendrasis Teismas mano, kad reikia patikrinti Apeliacinės tarybos atliktą vertinimą, o tai reiškia, kad pirmiausia reikia išanalizuoti ieškovių nurodytus pagrindus, kuriais remiantis iš esmės siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą. Tik tada turi būti analizuojami reikalavimai pakeisti ginčijamą sprendimą.

Dėl reikalavimų panaikinti ginčijamą sprendimą

18 Ieškinį ieškovės grindžia septyniais pagrindais. Pirmasis pagrindas dėl Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio pažeidimo grindžiamas tuo, kad ginčijamame sprendime nėra motyvų, susijusių su 2012 m. birželio 28 d. *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimo pasekmėmis. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su galutinio sprendimo principo pažeidimu. Nurodydamos trečiąjį pagrindą ieškovės remiasi bendrųjų principų: teisinio saugumo, gero administravimo ir teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimu. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio pažeidimu. Penktasis ir šeštasis pagrindai susiję atitinkamai su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto ir 8 straipsnio 5 dalies pažeidimu. Septintasis pagrindas susijęs su to paties reglamento 75 straipsnio pažeidimu dėl to, kad Apeliacinė taryba savo sprendimą grindė motyvais, dėl kurių šalys negalėjo pateikti savo atsiliepimų.

19 Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia analizuoti pirmąjį ir trečiąjį pagrindus.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio pažeidimu dėl to, kad ginčijamame sprendime nėra motyvų, susijusių su 2012 m. birželio 28 d. *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimo pasekmėmis

20 Remdamosi pirmuoju pagrindu ieškovės pažymi, jog *tribunal de commerce de Bruxelles*, kaip Bendrijos prekių ženklų teismas, priėmė sprendimą, kuriuo konstatuojama, kad prekių ženklu ENGLISH PINK kenkiama jų, kaip ankstesnio žodinio prekių ženklo savininkių, subjektyviosioms teisėms. Jos nurodo, kad sprendimas – be kita ko, galutinis – yra lemiama ar bent jau ypač svarbi šioje byloje teisinė ir faktinė aplinkybė dėl to, kad, pirma, jis buvo priimtas tarp tų pačių šalių dėl tų pačių Bendrijos prekių ženklų ir dėl tų pačių santykinių pagrindų pagal Reglamentą Nr. 207/2009 ir, antra, prekių ženklo ENGLISH PINK kenkimas galutinai pripažintas Sąjungoje. Taigi jos konstatuoja, kad ginčijamame sprendime visiškai neminimas *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimas. Todėl, nemotyvuodama savo sprendimo dėl galimų minėto sprendimo pasekmių, Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnį.

21 VRDT pažymi, kad Apeliacinė taryba greičiausiai atsižvelgė į *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimą, tačiau nemanė, kad jis jai privalomas, nes buvo priimtas išnagrinėjus ieškinį dėl teisių pažeidimo. Ji pažymi, kad Sąjungos prekių ženklų teisės sistema yra autonominė sistema ir jos taikymas nepriklauso nuo jokių nacionalinių sistemų.

22 Visų pirma reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 207/209 75 straipsnį VRDT sprendimai turi būti motyvuoti. Ši pareiga motyvuoti yra tokios pačios apimties kaip ir iš SESV 296 straipsnio išplaukianti pareiga, pagal kurią aktą priėmusio subjekto argumentai turi atsispindėti aiškiai ir nedviprasmiškai. Tokia pareiga turi dvejopą tikslą: pirma, leisti suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priemonės priėmimą pagrindžiančias priežastis siekiant apginti savo teises ir, antra, suteikti Sąjungos teismui galimybę vykdyti sprendimo teisėtumo kontrolę (žr. 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Guccio Gucci / VRDT – Chang Qing Qing (GUDDY)*, T-389/11, EU:T:2012:378, 16 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

23 Iš Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies formuluotės matyti, kad paprastai, jeigu nenurodyta priešingai, šalys faktines aplinkybes ir įrodymus gali pateikti pasibaigus jiems pateikti nustatytam terminui pagal Reglamento Nr. 207/2009 nuostatas ir kad VRDT visiškai nedraudžiama atsižvelgti į pavėluotai nurodytus faktus ir pateiktus įrodymus. Šia nuostata, kurioje patikslinta, jog ši tarnyba

„gali“ tokiu atveju nuspręsti neatsižvelgti į tokius faktus, VRDT iš esmės suteikiama didelė diskrecija spręsti, ar reikia į juos atsižvelgti pagrindžiant tokį sprendimą (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Rintisch / VRDT*, C-120/12 P, Rink., EU:C:2013:638, 22 ir 23 punktus ir nurodytą teismo praktiką).

24 Be kita ko, reikia pažymėti, jog Reglamento Nr. 207/2009 95 straipsnyje numatyta, kad valstybės narės paskiria jų teritorijoje nacionalinius teismus, kurie atliks „Bendrijos prekių ženklų teismų“ vaidmenį. Taigi šie teismai vykdo minėtame reglamente jiems pavestas vykdyti funkcijas. Šiuo klausimu Reglamento Nr. 207/2009 96 straipsnyje nurodyta, kad išskirtinai Bendrijos prekių ženklų teismai nagrinėja ieškinius dėl teisių pažeidimo ir priešieškinius dėl Bendrijos prekių ženklo registracijos panaikinimo arba jos paskelbimo negaliojančia. Belgijos teisės aktų leidėjas paskyrė *tribunal de commerce de Bruxelles* veikti kaip pirmosios instancijos Bendrijos prekių ženklų teismą.

25 Be to, reikia nurodyti, kad Reglamento Nr. 207/2009 16 konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad „sprendimai Bendrijos prekių ženklų galiojimo ir pažeidimo klausimais turi galioti bei aprėpti visą Bendrijos teritoriją, nes tai yra vienintelis būdas išvengti vienas kitam prieštaraujančių teismų bei [VRDT] sprendimų ir pasiekti, kad nebūtų pakenkta vieningam Bendrijos prekių ženklų pobūdžiui“. Reglamento Nr. 207/2009 17 konstatuojamojoje dalyje pažymima, kad teismo procesuose dėl tų pačių aktų ir dalyvaujant toms pačioms šalims, pradėtuose Bendrijos prekių ženklo ir lygiagrečiai egzistuojančių nacionalinių prekių ženklų pagrindu, reikia vengti prieštaringų sprendimų. Reglamente Nr. 207/2009 įtvirtinta sistema siekiama užtikrinti vienodą Bendrijos prekių ženklo apsaugą visoje Sąjungos teritorijoje. Taigi teisės aktų leidėjas patvirtina vieningą Bendrijos prekių ženklo pobūdį.

26 Pagaliau reikia priminti, kad pagal teismo praktiką Bendrijos prekių ženklų teismas yra kompetentingas nustatyti draudimus tęsti teises į Bendrijos prekių ženklą pažeidžiančius arba keliančius grėsmę, kad minėtos teisės bus pažeistos, veiksmus; ši jo kompetencija apima visą Sąjungos teritoriją (žr. 2011 m. balandžio 12 d. Sprendimo *DHL Express France*, C-235/09, Rink., EU:C:2011:238, 38 punktą). Taigi dėl Reglamente Nr. 207/2009 numatytos sistemos toks ginčas gali būti apribotas viena procedūra, kad būtų užtikrinta vienoda Bendrijos prekių ženklo apsauga visoje Sąjungos teritorijoje.

27 Būtent atsižvelgiant į šias aplinkybes reikia išnagrinėti pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio pažeidimu.

28 Reikia priminti, kad 2010 m. birželio 8 d. ieškiniu ieškovės *tribunal de commerce de Bruxelles* prašė panaikinti Beniliukso prekių ženklo ENGLISH PINK registraciją dėl to, kad juo kenkiama, visų pirma, ankstesniems žodiniam ir vaizdiniams Bendrijos prekių ženklams ir Beniliukso prekių ženklui Nr. 559177. 2012 m. birželio 28 d. sprendimu minėtas teismas panaikino Beniliukso prekių ženklo ENGLISH PINK registraciją ir uždraudė *Carolus C.* jį naudoti Sąjungoje.

29 Iš esmės *tribunal de commerce de Bruxelles* visų pirma pažymėjo, kad turi būti nustatyta santykinai žema galimybės supainioti riba, kai nagrinėjamais prekių ženklais žymimos prekės yra tapačios. Toliau jis priminė, kad visiškai žodinis prekių ženklas arba ženklai gali būti painiojami su sudėtiniu prekių ženklu. Be kita ko, jis nusprendė, kad specifinių spalvos, kaligrafijos, šrifto ir didžiųjų raidžių kiekvieno žodžio pradžioje naudojimas „visiškai nesumažina prekių ženklo daromo bendro įspūdžio kriterijaus“. Jis manė, kad vidutiniškai pastabus vartotojas gali supainioti prekių ženklus ENGLISH PINK ir PINK LADY. Be to, jis nusprendė, kad, atsižvelgiant į bylos medžiagą, teisiniu požiūriu ieškovės pakankami įrodė, kad žodžių junginys „pink lady“ turi labai gerą vardą, kai kalbama apie obuolius, ir kad tai, be kita ko, priskirtina „common knowledge“. Taigi jis nusprendė, kad prekių ženklui PINK LADY turi būti suteikta aukšto lygio apsauga.

30 2012 m. liepos 4 d. laišku ieškovės perdavė VRDT 2012 m. birželio 28 d. sprendimą. Sprendimo vertimas į anglų kalbą taip pat buvo perduotas VRDT 2012 m. liepos 15 d. laišku. 2012 m. rugpjūčio 29 d. laišku ieškovės informavo VRDT apie tai, kad *Carolus C.* sutiko su sprendimu, todėl šis tapo galutinis. 2012 m. rugsėjo 25 d. ieškovės nurodė, kad Beniliukso prekių ženklų tarnyba pašalino prekių ženklą ENGLISH PINK iš Beniliukso prekių ženklų registro.

31 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, jog likus keliems mėnesiams iki ginčijamo sprendimo priėmimo Apeliacinė taryba buvo tinkamai kelis kartus informuota apie naują aplinkybę – t. y. *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimą.

32 Būtina konstatuoti, kad Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime visiškai neužsiminė apie *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimą ir *a fortiori* nemotyvavo savo vertinimo dėl atsižvelgimo į šią naują aplinkybę.

33 Taigi, kaip matyti iš šio sprendimo 22 ir 24 punktų, Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime turėjo nurodyti savo sprendimo, susijusio su minėtu atsižvelgimo į šią naują aplinkybę klausimu, motyvus.

34 Todėl reikia manyti, kad Apeliacinė taryba nei eksplicitiškai, nei implicitiškai neįvykdė šio sprendimo 33 punkte nurodyto reikalavimo pateikti motyvus.

35 Esant tokiai situacijai reikia pažymėti, jog šios bylos aplinkybėmis VRDT dokumentuose pateikti argumentai, pagal kuriuos „Apeliacinė taryba greičiausiai atsižvelgė į 2012 m. birželio 28 d. *tribunal [de commerce de Bruxelles*] sprendimą“, tačiau „nemanė, kad jis jai privalomas, nes buvo priimtas išnagrinėjus ieškinį dėl teisių pažeidimo pagal [Reglamento Nr. 207/2009] [96] straipsnį“, laikytini pavėluotu bandymu motyvuoti ginčijamą sprendimą ir yra nepriimtini Bendrajame Teisme. Iš tikrųjų pagal nusistovėjusią teismo praktiką motyvai iš principo turi būti pateikti suinteresuotajam asmeniui kartu su jo nenaudai priimtu aktu, o jų nebuvimo neištaiso aplinkybė, kad akto motyvus suinteresuotasis asmuo sužino per procesą Sąjungos teisme (1981 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Michel /Parlamentas*, 195/80, Rink., EU:C:1981:284, 22 punktas; 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink., EU:C:2005:408, 463 punktas ir 2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Antrax It / VRDT – THC (Radiateurs de chauffage)*, T-83/11 ir T-84/11, Rink., EU:T:2012:592, 90 punktas).

36 Todėl Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnį, nes nemotyvavo savo vertinimo dėl atsižvelgimo į naują faktinę aplinkybę, t. y. į tai, jog laikotarpiu tarp Protestų skyriaus sprendimo ir ginčijamo sprendimo priėmimo buvo priimtas *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimas.

37 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pritarti pirmajam pagrindui, susijusiam su Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio pažeidimu.

38 Būtina konstatuoti, kad vien šis sprendimas lemia ginčijamo sprendimo panaikinimą. Tačiau, atsižvelgiant į konkrečias šios bylos aplinkybes, kuriomis prieš priimant ginčijamą sprendimą buvo priimtas Bendrijos prekių ženklų teismo sprendimas, Bendrasis Teismas mano, kad reikia išnagrinėti trečiąjį pagrindą, susijusį su bendrųjų principų: teisinio saugumo, gero administravimo ir teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimu.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su bendrųjų principų: teisinio saugumo, gero administravimo ir teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimu

39 Remdamosi trečiuoju pagrindu ieškovės nurodo, kad buvo pažeisti bendrieji principai: teisinio saugumo, gero administravimo ir teisėtų lūkesčių apsaugos. Jos mano, kad, atsižvelgiant į 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas

lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42) ir galutinio sprendimo bei teisinio saugumo principams suteiktą svarbą, dėl galutinio Bendrijos prekių ženklų teismo sprendimo atsirado teisėtų lūkesčių, jog Sąjungoje galutinai pripažįstama, kad dėl prekių ženklo ENGLISH PINK kenkiama jų subjektyviosioms teisėms.

40 Be to, jos tvirtina, kad pagal gero administravimo principą VRDT draudžiama, priimant sprendimą per protesto procedūrą, priimti sprendimą, kuriuo kenkiama teisiniam saugumui ir teisėtiems lūkesčiams, atsiradusiems dėl ankstesnio galutinio Bendrijos prekių ženklų teismo sprendimo. Pagal šį principą VRDT privalo skirti ypatingą dėmesį Bendrijos prekių ženklų teismo sprendimui.

41 VRDT nurodo, kad teisinio saugumo, gero administravimo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principai nebuvo pažeisti, nes nenustatyta, kad įgyvendindama savo kompetenciją Bendrijos prekių ženklų registracijos srityje ji privalo laikytis galutinių Bendrijos prekių ženklų teismų sprendimų.

42 Pirmiausiai reikia pažymėti, kad iš tikrųjų šis pagrindas apima du kaltinimus. Kaip pirmąjį kaltinimą ieškovės iš esmės nurodo tai, kad, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 207/2009 Bendrijos prekių ženklų teismams suteiktą svarbų vaidmenį, Apeliacinė taryba turėjo atsižvelgti į *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimą. Tai, jog nebuvo atsižvelgta į minėtą sprendimą, reiškia, kad Apeliacinė taryba jai nurodytų faktinių aplinkybių neįvertino taip rūpestingai, kaip reikalaujama, ir kad todėl pažeidė gero administravimo principą, t. y. savo rūpestingumo pareigą.

43 Kaip antrąjį kaltinimą ieškovės iš esmės nurodo tai, kad *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimas tam tikra prasme „įšaldė“ šalių teises, nes pagal jį ankstesnis žodinis prekių ženklas buvo galutinai apsaugotas nuo bet kokio prekių ženklo ENGLISH PINK kenkimo. Priimdama minėtam sprendimui prieštaraujantį sprendimą Apeliacinė taryba pakenkė dėl sprendimo atsiradusiems teisėtiems lūkesčiams ir teisiniam saugumui.

44 Dėl pirmojo kaltinimo, jog Apeliacinė taryba jai nurodytų faktinių aplinkybių neįvertino taip rūpestingai, kaip reikalaujama, reikia priminti, kad VRDT savo įgaliojimus turi vykdyti vadovaudamasi bendraisiais Sąjungos teisės principais, kaip antai gero administravimo principu (2011 m. kovo 10 d. Sprendimo *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT*, C-51/10 P, Rink., EU:C:2011:139, 73 punktas).

45 Reikia pažymėti, kad dėl su teisiniu saugumu ir, konkrečiai kalbant, geru administravimu susijusių priežasčių visos registracijos paraiškos turi būti nagrinėjamos griežtai ir išsamiai, siekiant, kad prekių ženklai nebūtų įregistruoti netinkamai. Šis nagrinėjimas turi būti atliktas kiekvienu konkrečiu atveju. Iš tikrųjų žymens registracija kaip prekių ženklo priklauso nuo konkrečių kriterijų, kurie taikomi atsižvelgiant į faktines nagrinėjamo atvejo aplinkybes ir kurie skirti patikrinti, ar nagrinėjamas žymuo nepatenka į atmetimo pagrindų taikymo sritį (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 44 punkte minėto Sprendimo *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT*, EU:C:2011:139, 77 punktą).

46 Taip pat primintina, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalį „[VRDT] faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinių pagrindų atveju [VRDT] nagrinėja tik šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą“. Šia nuostata išreiškiama rūpestingumo pareiga, pagal kurią kompetentinga institucija privalo atidžiai ir nešališkai išnagrinėti visas konkrečiu atveju svarbias faktines ir teisines aplinkybes (žr. 2011 m. liepos 15 d. Sprendimo *Zino Davidoff / VRDT – Kleinakis kai SIA (GOOD LIFE)*, T-108/08, Rink., EU:T:2011:391, 19 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

47 Taigi manytina, kad *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimas yra *prima facie* faktinė aplinkybė, svarbi šiai bylai išnagrinėti. Iš tikrųjų Apeliacinė taryba negalėjo nepripažinti, kad yra esminių bendrumų tarp faktinių aplinkybių, nagrinėjamų procese, pradėtame ieškiniu dėl teisių pažeidimo, ir faktinių aplinkybių, nagrinėjamų procedūroje, pradėtoje protestu dėl prašomo prekių ženklo registracijos. Minėtuose procese ir procedūroje sutampa ne tik šalys; ankstesnis žodinis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas ieškinys dėl teisių pažeidimo, pareikštas *tribunal de commerce de Bruxelles*, taip pat

sutampa su prekių ženklu, kuriuo grindžiamas protestas VRDT instancijose. Reikia nurodyti ir tai, kad Beniliukso prekių ženklas ENGLISH PINK, apie kurio registracijos panaikinimą paskelbė minėtas teismas, ir prašomas įregistruoti prekių ženklas labai panašūs.

48 Svarbu pažymėti ir tai, kad šį sprendimą priėmė Bendrijos prekių ženklų teismas, įsteigtas pagal Reglamentą Nr. 207/2009, kuris, būdamas toks, veikia autonominėje sistemoje, kuri sudaro Sąjungos prekių ženklų teisės sistemą, nes visoje Sąjungos teritorijoje jis yra atsakingas už Bendrijos prekių ženklų, teisės į kuriuos yra pažeidžiamos arba kyla grėsmė, kad jos bus pažeistos, apsaugą ir taip siekia minėtai sistemai būdingų tikslų.

49 Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 24–26 punktų, Sąjungos teisės aktų leidėjo valią reikia suprasti taip, kad teisės aktuose įtvirtinta sistema siekiama užtikrinti vienodą Bendrijos prekių ženklo apsaugą visoje Sąjungos teritorijoje.

50 Atsižvelgiant į visas šias aplinkybes manytina, kad šiuo atveju *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimas yra *prima facie* svarbi faktinė aplinkybė ir kad Apeliacinė taryba turėjo įvertinti šios aplinkybės galimą poveikį jos nagrinėjamo ginčo sprendimui.

51 To nepadarydama Apeliacinė taryba jai nurodytų faktinių aplinkybių neįvertino taip rūpestingai, kaip reikalaujama.

52 Tokiomis aplinkybėmis šis nepakankamas rūpestingumas lemia ginčijamo sprendimo panaikinimą, todėl kaltinimui, susijusiam su gero administravimo principo pažeidimu, turi būti pritarta.

53 Taigi iš pirmojo pagrindo ir trečiojo pagrindo pirmojo kaltinimo analizės matyti, kad Apeliacinė taryba pažeidė, pirma, Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnį, nes ginčijamame sprendime nenurodė, kad yra priimtas *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimas ir kad jis gali daryti įtaką ginčo išsprendimui, ir, antra, rūpestingumo pareigą, nes visų jai pateiktų svarbių faktinių aplinkybių neįvertino taip rūpestingai, kaip reikalaujama.

54 Tai reiškia, kad ginčijamą sprendimą reikia panaikinti nesant būtinybės nagrinėti trečiojo pagrindo antrojo kaltinimo ir ieškovių nurodytų kitų penkių pagrindų.

Dėl prašymo pakeisti ginčijamą sprendimą, kuriuo siekiama, kad protestas būtų patenkintas

55 Atsižvelgiant į būtinybę panaikinti ginčijamą sprendimą ir ieškovių prašymą pakeisti sprendimą reikia įvertinti, ar šiuo atveju Bendrasis Teismas turi vykdyti savo įgaliojimus pakeisti sprendimą pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalį. Grįsdamos šį prašymą ieškovės iš esmės tvirtina, kad *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimas yra galutinis ir todėl privalomas Apeliacinei tarybai ir Bendrajam Teismui. Taigi šis teismas gali ir turi pakeisti ginčijamą sprendimą pagal minėtą sprendimą ir patenkinti protestą. Šiuo atžvilgiu, remdamosi antruoju pagrindu, jos, be kita ko, patikslina, kad galutinė yra ne tik teismo sprendimo rezoliucinė, bet ir motyvuojamoji dalis, ir remiasi vieningu Bendrijos prekių ženklo pobūdžiu ir būtinybe vengti prieštaringų Bendrijos prekių ženklų teismų ir VRDT sprendimų, patvirtinta Reglamento Nr. 207/2009 56 straipsnio 3 dalimi, 100 straipsnio 2, 6 ir 7 dalimis, 104 straipsnio 1 ir 2 dalimis ir 109 straipsnio 2 ir 3 dalimis ir Reglamento Nr. 44/2001 nuostatomis.

56 Reikia priminti, kad Bendrojo Teismo įgaliojimai pakeisti sprendimą nesuteikia jam teisės vertinti klausimo, dėl kurio Apeliacinė taryba dar nepriėmė sprendimo. Dėl šios priežasties sprendimų pakeitimo kompetencija turi būti naudojamasi iš esmės tik tais atvejais, kai patikrinęs Apeliacinės tarybos atliktą vertinimą Bendrasis Teismas, remdamasis nustatytomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, gali nustatyti, kokį sprendimą turėjo priimti Apeliacinė taryba (šio sprendimo 16 punkte minėto Sprendimo *Edwin / VRDT*, EU:C:2011:452, 72 punktas).

57 Be to, reikia manyti, kad nacionalinio teismo, kuris posėdžiauja kaip Bendrijos prekių ženklų teismas, sprendimas, priimtas išnagrinėjus ieškinį dėl teisių į Bendrijos prekių ženklą pažeidimo, nėra galutinis VRDT instancijoms vykstant protesto dėl Bendrijos prekių ženklo registracijos procedūrai, net jeigu tas Bendrijos prekių ženklas tapatus nacionaliniam prekių ženklui, dėl kurio pareikštas ieškinys dėl teisių pažeidimo (šiuo klausimu žr. 2011 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Emram / VRDT – Guccio Gucci (G)*, T-187/10, EU:T:2011:202, 76 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Iš to matyti, kad vien aplinkybės, jog egzistuoja toks kaip šiuo atveju *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimas, net jei jis galutinis, nepakanka, kad Bendrasis Teismas galėtų nustatyti, kokį sprendimą Apeliacinė taryba turėjo priimti.

58 Neginčijama, kad, kaip minėta šio sprendimo 24 ir 25 punktuose, Sąjungos teisės aktų leidėjas Reglamentu Nr. 207/2009 įtvirtino sistemą, skirtą vienodai Bendrijos prekių ženklų apsaugai visoje Sąjungos teritorijoje užtikrinti, ir taip patvirtino vieningą Bendrijos prekių ženklų pobūdį. Tokiomis aplinkybėmis jis sukūrė Bendrijos prekių ženklų teismus, kompetentingus nustatyti draudimus tęsti teises į Bendrijos prekių ženklą pažeidžiančius arba keliančius grėsmę, kad minėtos teisės bus pažeistos, veiksmus; ši jų kompetencija apima visą Sąjungos teritoriją.

59 Tačiau pagal nusistovėjusią teismo praktiką apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik Reglamentu Nr. 207/2009, kurį aiškina Sąjungos teismas, o ne ankstesne jų praktika (šiuo klausimu žr. 2007 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Alcon / VRDT*, C-412/05 P, Rink., EU:C:2007:252, 65 punktą); šie vertinimai taikomi ir pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą pateikto protesto procedūrai. Tas pats pasakytina *a fortiori* apie ankstesnių nacionalinių sprendimų poveikį ginčo šioje byloje išsprendimui. Iš tikrųjų Sąjungos prekių ženklų teisės sistema yra autonominė, iš taisyklių sudaryta sistema ir ja siekiama jai būdingų tikslų, o jos taikymas nepriklauso nuo nacionalinių sistemų. Tai reiškia, kad atsisakymas registruoti turi būti vertinamas remiantis tik susijusiais Sąjungos teisės aktais, o ankstesni nacionaliniai sprendimai bet kuriuo atveju neturėtų paneigti ginčijamo sprendimo teisėtumo (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 22 d. Nutarties *Emram / VRDT*, C-354/11 P, EU:C:2012:167, 92 ir 93 punktus).

60 Pažymėtina, kad Reglamente Nr. 207/2009 nėra jokios nuostatos, pagal kurią VRDT būtų privalomas Bendrijos prekių ženklų teismo sprendimas, priimtas išnagrinėjus ieškinį dėl teisių pažeidimo, kai ji įgyvendina savo išimtinę kompetenciją Bendrijos prekių ženklų registracijos srityje ir tokiomis aplinkybėmis nagrinėja protestus dėl paraiškų įregistruoti Bendrijos prekių ženklus.

61 Nuostatos, pagal kurias taikomas galutinio sprendimo principas, iš tikrųjų yra susijusios su kitokiomis situacijomis. Reglamento Nr. 207/2009 56 straipsnio 3 dalis susijusi su prašymo panaikinti registraciją arba pripažinti ją negaliojančia nepriimtinumu VRDT, jeigu ieškinys dėl tokio paties Bendrijos prekių ženklo buvo išnagrinėtas valstybės narės teisme. Reglamento Nr. 207/2009 100 straipsnio 2, 6 ir 7 dalys taip pat susijusios su VRDT arba Bendrijos prekių ženklų teismui pateiktu priešieškiniu dėl registracijos panaikinimo arba jos pripažinimo negaliojančia, kai tas pats klausimas dėl to paties prekių ženklo jau buvo išspręstas minėtoje VRDT arba minėtame teisme. Reglamento Nr. 207/2009 109 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad teismas, kuriam buvo pateiktas ieškinys dėl teisių pažeidimo remiantis Bendrijos prekių ženklu, atmeta ieškinį, jeigu dėl tų pačių aplinkybių galutinis sprendimas tuo pačiu pagrindu ir dalyvaujant toms pačioms šalims iš esmės buvo priimtas remiantis tuo, kad tapatus nacionalinis prekių ženklas galioja tapačioms prekėms ar paslaugoms. Be to, to paties reglamento 109 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad teismas, kuriam pateiktas ieškinys dėl teisių pažeidimo remiantis nacionaliniu prekių ženklu, atmeta ieškinį, jeigu dėl tų pačių aplinkybių galutinis sprendimas tuo pačiu pagrindu ir dalyvaujant toms pačioms šalims iš esmės buvo priimtas remiantis tuo, kad tapatus Bendrijos prekių ženklas galioja tapačioms prekėms arba paslaugoms.

62 Be kita ko, Reglamento Nr. 207/2009 16 ir 17 konstatuojamosiose dalyse nurodytas vieningo Bendrijos prekių ženklo pobūdžio reikalavimas nereiškia, kad VRDT instancijos ir vėliau Sąjungos teismas nebegali, vadovaudamiesi galutinio sprendimo principu, per protesto dėl naujo Bendrijos prekių ženklo

registracijos procedūrą nagrinėti galimybės supainioti buvimo, net jei šis prekių ženklas yra tapatus nacionaliniam prekių ženklui, dėl kurio Bendrijos prekių ženklų teismas yra nusprendęs, kad jis kenkia ankstesniam Bendrijos prekių ženklui.

63 Iš tikrųjų svarbu pažymėti, kad VRDT yra vienintelė institucija, Sąjungos teisės aktų leidėjo įgaliota nagrinėti registracijos paraiškas ir todėl leisti registruoti Bendrijos prekių ženklus arba neleisti jų registruoti. Laikantis šios kompetencijos ribų, sprendimai, kuriuos apeliacinės tarybos, remdamosi Reglamentu Nr. 207/2009, turi priimti dėl žymens kaip Bendrijos prekių ženklo registracijos arba apsaugos, priskiriami ribotai kompetencijai, o ne diskrecijai. Todėl apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis vien minėtu reglamentu, aiškinamu Sąjungos teismo. Taigi, kaip pažymėta šio sprendimo 60 ir 61 punktuose, Reglamente Nr. 207/2009 nėra nė vienos nuostatos, pagal kurią VRDT būtų privaloma, remiantis galutinio sprendimo principu, laikytis Bendrijos prekių ženklų teismo sprendimo, kuriuo konstatuojama, kad dėl nacionalinio prekių ženklo pažeidžiamos teisės į Bendrijos prekių ženklą.

64 Šiuo atveju iš to išplaukia, kad galutinis *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimas nėra privalomas nei Apeliacinei tarybai įgyvendinant įgaliojimus nuspręsti, ar žymuo „English pink“ gali būti įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas, nei Sąjungos teismui vykdant teisėtumo kontrolę ir įgyvendinant įgaliojimus pakeisti sprendimą pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalį.

65 Be to, reikia pažymėti, kad nors proceso *tribunal de commerce de Bruxelles* ir procedūros VRDT šalys yra tos pačios, minėtame teisme ir VRDT nagrinėjamų bylų atitinkami dalykai – būtent pateikti reikalavimai – nėra tapatūs. Iš tikrųjų, ieškiniu dėl teisių pažeidimo, pareikštu Belgijos teisme, siekiama panaikinti Beniliukso prekių ženklo ENGLISH PINK registraciją ir uždrausti naudoti šį prekių ženklą Sąjungos teritorijoje, o procedūros VRDT dalykas buvo protestas dėl Bendrijos prekių ženklo „English pink“ registracijos.

66 Skiriasi ir šių dviejų bylų pagrindai, t. y. reikalavimų pagrindimas. Pirma, per procesą *tribunal de commerce de Bruxelles* ieškovių reikalavimas priimti nurodymą, skirtą užkirsti kelią teisių į šio sprendimo 6 punkte nurodytus Bendrijos prekių ženklus pažeidimui, buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktais. Be to, reikalavimas pripažinti Beniliukso prekių ženklo ENGLISH PINK registraciją negaliojančia buvo grindžiamas 2005 m. vasario 25 d. Hagoje pasirašytos Beniliukso konvencijos dėl intelektinės nuosavybės (prekių ženklai ir pramoninis dizainas) 2.3 straipsniu ir 2.28 straipsnio 3 dalies b punktu. Minėtas teismas manė, kad teisės į minėtus Bendrijos prekių ženklus buvo pažeistos. Taigi jis paskelbė, kad Beniliukso prekių ženklo ENGLISH PINK registracija panaikinama, ir uždraudė naudoti šį žymenį visoje Sąjungos teritorijoje. Antra, per procedūrą VRDT ieškovės protestavo dėl naujo Bendrijos prekių ženklo registracijos ir šiuo atžvilgiu rėmėsi kitomis Reglamento Nr. 207/2009 nuostatomis, t. y. minėto reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punktu ir 8 straipsnio 5 dalimi.

67 Be kita ko, yra žinoma, kad Beniliukso prekių ženklas ir prašomas įregistruoti prekių ženklas yra du teisiniu požiūriu skirtingi ženklai. *Tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimas lemia tai, kad ankstesnis žodinis prekių ženklas saugomas tik nuo Beniliukso prekių ženklo ENGLISH PINK poveikio.

68 Dėl šių priežasčių, t. y. kadangi procedūros VRDT ir proceso *tribunal de commerce de Bruxelles* dalykas ir pagrindai nėra tapatūs, ieškovės neturi pagrindo šioje byloje remtis tuo, kad minėto teismo sprendimas yra galutinis.

69 Dėl tų pačių priežasčių ieškovės nepagrįstai remiasi Reglamento Nr. 44/2001 taikymu motyvuodamos tuo, kad šalys, dalykas ir pagrindai yra tapatūs.

70 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovės klaidingai tvirtina, jog pagal galutinio sprendimo principą Apeliacinei tarybai buvo privalomas *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimas, ir kad todėl ji turėjo konstatuoti, jog yra galimybė supainioti žymenis, dėl kurių kilo ginčas.

71 Neatsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, kaip matyti iš paaiškinimų, pateiktų nagrinėjant pirmąjį ir trečiąjį pagrindus, šiuo atveju Apeliacinė taryba neatsižvelgė į *tribunal de commerce de Bruxelles* sprendimą ir neįvertino galimo minėto spendimo poveikio ginčo išsprendimui. Taigi Bendrasis Teismas negali, remdamasis nustatytomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, nustatyti, kokį sprendimą turėjo priimti Apeliacinė taryba, ir todėl negali įgyvendinti savo įgaliojimų pakeisti sprendimą. Taigi reikia atmesti ieškovių pateiktą prašymą pakeisti ginčijamą sprendimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

72 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Bendrasis Teismas gali paskirstyti išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai iš jų padengti savo išlaidas. Šiuo atveju reikia nuspręsti, kad VRDT padengia savo pačios ir pusę ieškovių patirtų bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2013 m. gegužės 29 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 1215/2011-4).**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **VRDT padengia savo ir pusę *Apple and Pear Australia Ltd* ir *Star Fruits Diffusion* patirtų bylinėjimosi išlaidų.**

4. ***Apple and Pear Australia* ir *Star Fruits Diffusion* padengia pusę savo bylinėjimosi išlaidų.**

Prek Labucka Kreuschitz

Paskelbta 2015 m. kovo 25 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.